

for Resten de færreste af dem, der findes Udgifter paa. Det ærede Medlem har nævnt Lovforslagene om Thyborøn Kanal og om Hvide Sande Kanals Lukning. Om disse Udgifter vil blive bevilget, ved jeg ikke, men selv dette maa der efter min Mening være tilstrækkelige Midler til. Saa er der endvidere det, som det ærede Medlem maaske glemte at sige, at det ærede Medlem regner selv med, at de 2 Mill. Kr. til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, som findes paa dette Finanslovsforslag, er det tilladt at afholde af Kassebeholdningen. I Virkeligheden kan man da sige, at med de 2 Mill. Kr. i Overskud, med de 2 Mill. Kr. til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger og med rimelig Udsigt til 2 Mill. Kr. i yderligere Indtægt er man oppe paa 6 Mill. Kr. i Overskud, og dette turde dog være tilstrækkeligt til at møde yderligere Udgifter. Dertil kommer, at jeg gad vide, om man tror, at nogen Sinde nogen Finanslov vil blive vedtaget i dette Ting med mere end 2 Mill. Kr.s Merindtægt. Jeg vil efter den Erfaring, jeg har, tro, at det Finansudvalg og desværre ogsaa det Ministerium, der kan regne med, at der vil komme mere end 2 Mill. Kr.s Merindtægt paa Finanslovsforslaget, vil nemt finde Udgiftsmuligheder for Merbeløbet. At vi virkelig skulde opspare 4—5 Mill. Kr. direkte igennem det Overskud, som findes paa Finanslovsforslaget, er der ikke stor Udsigt til, saaledes som vor Stats-husholdning har været ført i de sidste 20 Aar.

Jeg tror altsaa, det ærede Medlem (N. Neergaard) ser alt for pessimistisk paa, hvad der kommer, og naar det ærede Medlem spaar, hvad der vil ske i Aarene 1915—16 o. s. v., maa jeg sige, at det undrager sig mit Blik. Jeg har overhovedet den Anskuelse, at det er vanskeligt at se frem i Tiden, ogsaa for en Finansminister — det ærede Medlem er maaske der af noget forskellig Mening. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der er al Grund til at holde igen og ikke gaa til unødvendig Udgift; men jeg ser saaledes paa det Finanslovsforslag, som nu skal vedtages, at det indeholder en Række af meget gode Udgifter, af produktive Udgifter, som man kan være stolt af at have paa det. Og dernæst vil jeg sige, at i det hele taget gad jeg vide, om det er en rimelig Beregning, naar vi har Finansloven indrettet saaledes, som vi har, da ikke at regne i Virkeligheden med de løbende Udgifter og de løbende Indtægter som Maalestok for

Finanslovens Indtægter og Udgifter. Men hvis jeg gør det, hvis jeg tager den løbende Indtægt, som nu vil blive ca. 121,338,000 Kr., og den løbende Udgift, som vil blive ca. 108,768,000 Kr., faar jeg en Merindtægt af ca. 12½ Mill. Kr., og den er det afgørende; det er den, det kommer an paa. Det, der staar paa § 26, er af langt mindre Betydning overfor dette; thi det er produktive Udgifter, der er Tale om der, oven i Købet saadanne Ting som Afdrag paa Statsgæld, og der er meget lidt Indtægt i Forhold til dette paa § 26; det er Salg af Statsobligationer, Salg af Husmandsobligationer, som giver Indtægten i den væsentligste Grad, medens hele Udgiften enten er Versurposter og lignende eller Ting, som jeg mener, man med Rette kan kalde produktive Udgifter. Man ser derfor noget forkert paa det, noget for ængsteligt paa det, anderledes end man vilde se paa det, hvis der var Tale om en privat Drift, naar man her taler om et Budget med et Overskud paa kun 2 Millioner Kr. Det afgørende er, at den løbende Indtægt og den løbende Udgift staar i et saadant Forhold til hinanden, at der er 12½ Million Kr. mere i Indtægt end i Udgift. Dette gælder for mig ogsaa Fremtidsmulighederne, at jeg kan pege paa dette Fremskridt, og naar dernæst det ærede Medlem igen peger hen paa Fremtiden og siger, at vi skal til Skatterevision o. s. v., og der vil man ikke have øgede Skatter, saa siger jeg som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen): Nej, det er jeg ganske enig med det ærede Medlem i; til forøgede Skattebyrder kan vi ikke gaa her i Landet; enten vil det kun blive en Skatteregulering, vi skal til, eller ogsaa vil det blive en Formindskelse af Skattebyrden, og det vilde jeg helst se hen til.

Jeg tror dermed, at jeg nogenlunde har besvaret det ærede Medlems Betragtninger; og skal derfor ikke føje mere til.

Jeg ved nok, at en Finansminister skal være pessimistisk; han skal være det, saa længe Finansloven overhovedet behandles. I den Tid skal han bestandig sige: Vi har neppe Raad til saa meget, vi maa spare. Men jeg synes paa den anden Side, at det ikke er rigtigt, naar Finansloven er ved at blive vedtaget med 2 Millioner Kr.s Overskud, da at udtale sig, som om der var Fare paa Færde i finansiel Henseende og allerede pege hen paa en Fremtid, hvor det vil stille sig langt ugunstigere. Jeg tror, der er meget